

ger jeg, det hører intetsteds hjemme, Befolkningen vil i dette Tilfælde ikke mærke det mindste til en Nedsættelse af Tolden paa Papir. Saa vil man sige: Ja, men hvis der er nogen — og det maa man give mig Ret i — som kun bruger forholdsvis smaa Kvantiteter af Papir, Folk, der skrive Breve, for hvem det ingen Betydning vil have, er der andre, som forbruge en meget stor Del, det er de Herrer Bladudgivere. De Herrer Bladudgivere bruge ganske vist Papir i Lispundevis, hvor vi andre kun bruge det i Kvintvis. Uagtet jeg ogsaa under de Herrer Redaktører og Bladudgivere alt muligt godt, vil jeg dog sige, at de Herrer Bladredaktører ere sandelig ikke Befolkningen. Hvis der er Tale om, at man skal lette Toldbeskatningen for Befolkningens Skyld, og hvis Resultatet paa denne store Post kun bliver det, at det er de Herrer Bladudgivere og Redaktører, der faa Fordelen deraf, vil jeg dog sige, at det var ikke noget, som Befolkningen vilde komme til at mærke stort til, eller som vilde betyde noget som helst for Befolkningen. Hvad Arbejderne angaar, sagde i Gaar et æret Medlem, at de ganske vist her i Landet have en Arbejdsløn, der er bedre end Lønnen ved de tyske Fabrikker — de danske Arbejdere, der arbejde her i Papirfabrikkerne, ere betydeligt bedre lønede end Arbejderne paa de tyske og svenske Fabrikker i Papir — men han føjede til: „det er os, der betale det“. Her kommer den Betragtning tilbage: Ja, det kan være, at der maaske er en ubetydelig Forhøjelse af den Grund, men de Herrer Redaktører maa virkelig finde sig i, at de ogsaa maa bidrage noget til, at Arbejderbefolkningen kan komme til at leve under saa gode og lykkelige Vilkaar, som man kan skaffe den. Der er altsaa slet ikke noget særlig mærkeligt i dette, at man, naar man regnede det meget nøje ud, kunde udfinde, at den vedkommende Redaktør maaske ud af sit Forbrug svarede saa og isaa meget til Arbejdernes Løn, og at dette Beløb nu blev noget større. Ja, det kan naturligvis ikke paa nogen Maade beregnes, og det er væsentlig ikke andet end en Doktrin, der fremsættes, men hvis det var Tilfældet, vilde jeg dog finde, at en bedre Anvendelse kunde de Penge, der saaledes bleve givne ud, vel næppe have.

Der blev dernæst nævnt Told paa Klædningsstykker, om hvilken det ærede Medlem udtalte, at den Told, man har paa Klædningsstykker, er 334,000 Kr., men det svarer til et Forbrug, der er saa stort,

at Folket, Befolkningen, giver til de danske Fabrikanter en 12 Millioner Kr. (*Madsen-Mygdal*: Nej, det sagde jeg ikke). Jo, det blev der ogsaa sagt. Derom vil jeg sige, at jeg vilde virkelig gerne se, hvor de 12 Millioner Kr. findes, jeg gad vide, hvor man skal finde dem, der oppebære 12 Millioner Kr. aarlig paa denne Konto, og hvorledes det overhovedet skulde tænkes, at noget saadant skulde kunne finde Sted. — Jeg skal endelig nævne Fodtøj, som det ærede Medlem talte om i Gaar, og hvorom han sagde, at Tolden derfor er 220,000 Kr., men, som han sagde, Beskyttelsen derpaa er i Virkeligheden 1¼ Million Kr., og med Beskyttelsen mente han det Beløb, som Befolkningen maa svare paa Grund af, at man har en Told paa Fodtøj. Jeg ved ikke, om nogen tror, at den danske Skomagerstand i det hele taget er saa velstillet. Jeg ved ikke, om man kan sige og virkelig tør tro det, at der skulde være Spørgsmaal om, at denne Industri er saa velstillet, at det skulde være uden Betydning for den, om der er en lille moderat Toldbeskyttelse eller ikke. Jeg tror ikke, at nogen vil kunne paastaa, at det forholder sig saaledes, men jeg tror derimod, at omtrent alle ville kunne se, at den meget stærke Indførsel af Fabrikarbejde i Skomagerfaget udøver en overordentlig stor Indflydelse paa Skomagernes Næring og Stilling her i Landet; det tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om.

Imidlertid sagde det ærede Medlem videre, han vilde ingenlunde knuse den bestaaende Industri, det vilde han slet ikke, han vilde ikke gøre noget, hvorved den blev ødelagt. Men ved Siden deraf sagde det ærede Medlem, da han kom ind paa det finansielle Spørgsmaal, at man maatte jo endelig ikke tro, at en Nedsættelse af Toldsatserne vilde medføre en tilsvarende Nedgang i Statsindtægterne. Nej, sagde det ærede Medlem, det er saa langt fra Tilfældet, thi en Nedsættelse af Toldsatserne vil medføre forøget Indførsel. Men hvad er det, at fremkalde en forøget Indførsel andet end netop at bidrage, hvad man kan, til at ødelægge den bestaaende Industri og Haandværk. — hvad er det andet? Jeg siger altsaa, at det er ganske umuligt, at rationnere paa den Maade. Man kan ikke i samme Øjeblik sige: Jeg vil ikke gøre Skade paa Industri og Haandværk, og saa straks derefter: Men jeg vil gøre Ting, som medføre, at det danske Marked bliver oversvømmet af fremmede Artikler. Naar vi faa dem fra Udlandet, behøve vi jo ikke at lave dem her. Og